

บทที่ 2

(Chapter 2)

ผลของความเค็มที่มีต่ออัตราการเจริญเติบโตของกุ้งแชบ๊วยขาวระยะโตไม่เต็มวัย(The effect of salinity on Growth rate of Juvenile Penaeus merguensis

คำนำ

De Man)

(Introduction)

กุ้งแชบ๊วยขาวหรือกุ้งขาวนี้ ทางวงการจำแนกพวกสัตว์จัดอยู่ใน Family Penaeidae และ Sub family Penaeinae กุ้งแชบ๊วยขาวจึงเป็นกุ้งพวก Penaeid shrimp พวกหนึ่ง ซึ่งกุ้งพวกนี้มีคุณค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอันมาก เช่น ในปี 1964 กุ้งพวกนี้ ทำรายได้ให้แก่ชาวประมงจังหวัดสงขลา เป็นมูลค่า 20 ล้านบาท (จเร, 1964)

เป็นกุ้งที่จับได้โดยเรือประมงและเลี้ยงได้ในนาุ้ง Penaeid shrimp ที่จับได้ในประเทศไทยมีหลายชนิด เช่น กุ้งแชบ๊วย (Penaeus indicus H. Milne Edwards) กุ้งแชบ๊วยขาว (Penaeus merguensis De Man) กุ้งกุลาดำหรือกุ้งดำ (Penaeus monodon Fabricius) กุ้งก้ามกราม (Metapenaeus monoceros Fabricius) etc.

ประเทศไทยเท่าที่สำรวจพบทั้งหมดน้ำจืดและน้ำเค็ม มีกุ้งอยู่ประมาณ 58 ชนิด กุ้งขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับเลี้ยงในนาุ้งมีหลายชนิด เช่น แชบ๊วย (Penaeus indicus) แชบ๊วยขาว (P. merguensis) และกุ้งกุลาดำ (P. monodon) (บรรจง, 1967)

ในนาุ้งจากสถิติของสถานีประมงบางชัน จังหวัดชลบุรี ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 1959 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 1960 จากนาุ้ง 45 ไร่ ได้กุ้งทั้งหมด 1437.90 ก.ก. เป็นกุ้งแชบ๊วย และแชบ๊วยขาว (P. indicus & P. merguensis) ประมาณ 77.35 % ของกุ้งที่จับได้ทั้งหมด (วนิช, 1962) นาุ้งห้วยเขียนโคไปสังเกตุที่ตำบลอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี ผู้เขียนได้พบว่า จำนวนกุ้งที่จับได้จากเดือนกรกฎาคม 1967 ถึงเดือนมกราคม 1968 เป็นกุ้งแชบ๊วยกับกุ้งแชบ๊วยขาวกว่า 80 % ของจำนวนกุ้งที่จับได้ทั้งหมด

คิดเห็นว่าในชายแดนอนุทวีปอาหารธรรมชาติเหมาะแก่การเลี้ยงกุ้งมาก ประเทศไทยมีพื้นที่เลี้ยงกว่า 1,500 ไร่ มีน้ำในชายแดนถึง 1 ล้านไร่ เหมาะที่จะเลี้ยงสัตว์ทะเลได้ (บรรจง, 1967) โดยเฉพาะกุ้งพวก Penaeid-shrimp ถ้ามีการส่งเสริมค้าขายวิชาการและการเลี้ยงกันอย่างจริงจัง จะทำรายได้ให้กับประเทศมาก เพราะมีประเทศอื่นๆหลายประเทศต้องการซื้อกุ้งเป็นจำนวนมาก ประเทศเหล่านี้ได้แก่ สหรัฐอเมริกา, ญี่ปุ่น, ๓ ๓ ๓

Moore(1958) กล่าวว่า ความเค็มเป็นสิ่งนอกเหนือจากปัจจัยการอพยพ (migration) ของสัตว์ทะเลที่จะเข้าไปยังบริเวณปากแม่น้ำ Pearse และ Gunter(1957) กล่าวว่า สัตว์ทะเลชายฝั่งที่อยู่ในวัยอ่อน (young) ต้องการที่ที่มีความเค็มต่ำเพื่อเป็นแหล่งเลี้ยงตัว เชนการกระจาย (distribution) และความชุกชุม (abundance) ของปูทะเลกับกุ้งชนิดหนึ่ง (*P. setiferus*) ทาง South Atlantic ขึ้นอยู่กับจำนวนของพื้นที่บริเวณปากแม่น้ำ (estuarine) กุ้งวางไข่ในทะเลลึก (high sea) และไซของ การความเค็มสูงของทะเลลึกนั้น เมื่อเป็นตัวอ่อนที่มีอายุมากขึ้น (older larvae) จะมายังฝั่ง กุ้งวัยอ่อน (young shrimp) เกิดโตในที่ที่มีความเค็มต่ำแล้วจะกลับไปยังทะเลลึกอีก Pullen and Trent (1967) พบว่า การอพยพ (migration) ของ *P. setiferus* จาก estuarine water สู่น้ำเค็มที่ไกลขึ้นขึ้นอยู่กับ การลดลงของอุณหภูมิและความเค็ม

Zoula P. Zein-Eldin (1963) กล่าวว่า ความเค็มมีผลต่อการเจริญเติบโตของ Penaeid shrimp การวางไข่ของ *P. indicus* ที่ Cochin อินเดีย จะมากกว่า อุณหภูมิ 25° - 28° C และความเค็ม 33-35 ‰ (Rao 1967) . การเพิ่มจำนวนของ Penaeid shrimp ขึ้นกับปริมาณของความเค็มต่ำ (Gunter and Edwards 1967)

สำหรับประเทศไทย เรา จเร (1964) พบว่าบริเวณทะเลสาบสงขลา ความเค็มมีอิทธิพลต่อการวางไข่ของ Penaeid shrimp มาก และความเค็มยังมีผลต่อการอพยพ (migration) จากแหล่งวางไข่ (spawning grounds) สู่ แหล่งเลี้ยงตัว (nursery grounds) ของกุ้งที่โตไม่เต็มวัย (Juvenile)

ความเค็มน่าจะมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของกุ้ง Penaeid shrimp ในระยะต่างๆกับ ทนต่อความเค็มของการทนทาน (tolerance) ของกุ้งระยะต่างๆกัน การทดลองนี้เกี่ยวกับอัตราการเจริญเติบโตของกุ้งชนิดขาวขาว (*P. merguensis*) ระยะ Juvenile ในระดับความเค็มต่างๆกัน

ได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ growth ของ penaeid shrimp ในระยะ Post larval ภายใต้ controlled environments บางคนที่ใช้การสังเกต (observe) เช่น Pearson (1939) ได้ observe growth ของ post larvae ของ P. setiferus และ P. brasiliensis ภายใต้ Laboratory condition เขาพบว่า การจำกัด growth ของ P. setiferus ไม่ขึ้นกับ total amount of food consumed และ post larva ของ P. brasiliensis เปลี่ยนไปใต้สภาพของ aquarium เช่น มีค่าตัวพิมพ์กว่า pigment จะ develope มากกว่า post larva ที่อยู่ในทะเล เมื่อมีความยาวเท่ากัน

Brown (1946) กล่าวว่า factor ซึ่งมีอิทธิพลต่อ growth ของ aquatic animals อาจแบ่งเป็น ๓ ชนิด genetical, physiological และ environmental factors โดยทั่วไปแล้วกล่าวได้ว่า environmental factor ที่สำคัญที่สุด Physiochemical factor ที่สำคัญ คือ อุณหภูมิ ความเข้มของแสง rate ของ water flow ความเข้มข้นของ gas และสารเคมีในน้ำ Biotic factor ที่สำคัญ คือ ปริมาณและคุณภาพของอาหาร และ inter กับ intra specific relationship กับสัตว์อื่นใน tank เกี่ยวกัน

Hudnaga (1942) ได้ทำการศึกษา Post larva ของ P. Japonicus ที่เกี่ยวกับอุณหภูมิของน้ำ พบว่า post larvae จะอ่อนแอที่ 12°C ถึง 35°C และแสดงอาการจวนจะตายเมื่ออุณหภูมิ 9 °C ถึง 39 °C เขาเชื่อว่าอุณหภูมิที่เหมาะสมกับ post larvae ระยะที่หนึ่งถึงที่สามอยู่ระหว่าง 13°C ถึง 34°C

Rao (1967) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ Maturation และ spawning ของ penaeid prawns ของฝั่งทะเลตะวันตกเฉียงใต้ของอินเดีย พบว่าระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน อุณหภูมิที่ทะเลในระดับลึกของแหล่งทำการประมง (fishing grounds) น้อยกว่า 25 °C ได้พบ mature female 2-3 ตัว ในระยะนี้ จากตุลาคมเป็นต้นไป อุณหภูมิเพิ่มขึ้น และมีจำนวนสูงสุดของกุ้งที่วางไข่เกือบทุกชนิดของ penaeid prawns ในระยะนี้สำหรับ ความเค็มกับการวางไข่ไม่มีความสัมพันธ์กันชัด แต่เป็นที่รู้กันดีว่า M. dopsoni, M. assinis

และ P. indicus อพยพจากแหล่งเลี้ยงตัวในบริเวณปากแม่น้ำไปสู่ทะเลเมื่อใกล้ระยะที่โตเต็มที่

Bullen กับ Trent (1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอพยพของกุ้งขาวที่เกี่ยวข้องกับขนาด เพศ อุณหภูมิ และความเค็มใน Galveston Bay พบว่าจำนวนของการอพยพมีความสัมพันธ์กับการลดลงอย่างรวดเร็วของอุณหภูมิและความเค็มเฉลี่ยประจำวัน

Hughes (1967b) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ควบคุมเวลาของการปล่อยออกมาของกุ้งสีชมพู (P. duorarum) โดยเลี้ยงกุ้งในอ่างเลี้ยงที่ถูกแสงธรรมชาติพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งเลี้ยงในอ่างที่มีความเข้มของแสงน้อย อ่างทั้งสองพวกนี้ทรายใสไว้น้ำสูงราว 6-8 ซม. อ่างจุ่มน้ำ 60 ลิตร โส่น้ำสูง 20 ซม. โลกอ่างละ 6-10 ตัว ขนาด 3-12 ซม. (ความยาวทั้งหมด) เขาได้พบว่ากุ้งที่ถูกแสงธรรมชาติก็ที่ถูกแสงน้อยจะขึ้นพื้นทรายถึง 100 % ของจำนวนกุ้งทั้งหมดในเวลา 18.00-20.00 น. จาก 6.00-11.00 น. กุ้งจะขุดรูอยู่ในทราย จาก 10.00-06.00 น. กุ้งจะเคลื่อนไหวพื้นทรายบ้างและยังอยู่ในรูบ้าง แต่เฉพาะที่เวลาระหว่าง 18.00-20.00 น. กุ้งจะปล่อยออกมาพื้นทรายหมด แสดงว่ากุ้งมี light-dark transition ที่ระยะเวลาระหว่างนี้

Gunter และ Edward (1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฝนตกและการไหลของน้ำจืด กับ production ของ penaeid shrimp (Penaeus fluviatilis Say and Penaeus aztecus Ives) ในน้ำจืด รัฐเท็กซัสและรัฐหลุยเซียนา พบว่ากุ้งขาวมีความสัมพันธ์กับจำนวนฝน ส่วนกุ้งสีน้ำจืดไม่มี จึงเห็นได้ว่าปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นแต่ละชนิดซึ่งไม่เหมือนกัน

Hughes (1967a) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกุ้งสีชมพูกับน้ำขึ้น-น้ำลง โดยใช้เครื่องมือ plexiglass apparatus เหมือนกับชนิดที่ Creutzberg (1961) ได้ออกแบบไว้ เขาพบว่าเมื่อความเค็มสูงขึ้น juvenile จะแสดง positive rheotaxis, orienting และวามทนน้ำ ถ้าความเค็มต่ำกว่า 34 ‰ จะว่ายน้ำตามน้ำ ส่วนกุ้งระยะหลังตัวอ่อน (post larva) เมื่อความเค็มสูงจะเคลื่อนไหวอยู่ในชั้นของน้ำ (water column) และจะถูกพัดเข้ามาบังฝั่งโค่นน้ำขึ้นที่ตึกพามา ถ้าความเค็มต่ำลงเมื่อน้ำองกุ้งวัยนี้ก็จะเคลื่อนไหวน้อยลง

และจะเกาะนิ่งอยู่

Zein-Eldin (1962) ได้ศึกษาการเจริญเติบโตของกุ้งสีน้ำจืดระยะหลังตัวอ่อน โดยให้อาหารต่าง ๆ กันคือ ให้ brine shrimp ให้เนื้อปลาระยะมอดก ให้สาหร่ายสีเขียวปนน้ำเงินและให้สาหร่ายสีน้ำจืด เขาได้พบว่าพวกที่ ให้ brine shrimp โตดีกว่าและอยู่รอดมากกว่า

Zein-Eldin (1963) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเติบโตและเมตาโบลิซึมของกุ้งระยะหลังตัวอ่อน ของพวกที่เบียด (penaeid shrimp) ได้พบว่าความเค็มอย่างเฉิวไม่ใช้สิ่งสำคัญที่จะจำกัดการเจริญเติบโตของกุ้งระยะหลังตัวอ่อนได้ แต่ความเค็มร่วมกับอุณหภูมิจะทำให้มีผลต่อการเจริญเติบโตมาก

Zein-Eldin (1963b) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับผลของความเค็มต่อการเจริญเติบโตของกุ้งระยะหลังตัวอ่อนโดยทดลองกับ *P. setiferus* และ *P. aztecus* พบว่า กุ้งระยะหลังตัวอ่อนจะเติบโตและอยู่รอดในช่วงที่กว้างของความเค็ม และกล่าวว่าความต้องการอาหารของกุ้งมีความสำคัญกว่าสิ่งแวดล้อมทางกายภาพแท้ ๆ (pure physiological factor)

Zein-Eldin and Griffith (1964) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเจริญเติบโต การกิน และเมตาโบลิซึม ของสัตว์ที่อยู่ในบริเวณปากแม่น้ำ ได้พบว่า juveniles และ sub adult ของกุ้งสีน้ำจืดไม่อาจทนต่ออุณหภูมิ 5 °ซ และ 35 °ซ ได้ ไม่ว่าที่ความเค็มใด ๆ แต่กุ้งระยะหลังตัวอ่อน สามารถทนต่ออุณหภูมิ 35 °ซ และความเค็ม 25 ‰ ได้ดีเท่า ๆ กันอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิ 25 °ซ และความเค็ม 5 ‰

Zein Eldin and Griffith (1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของความเค็มและอุณหภูมิที่มีต่อการเติบโตและการอยู่รอดของกุ้งพวก penaeid ระยะหลังตัวอ่อน (post larva) โดยใช้ *P. aztecus* กับ *P. setiferus* ในการทดลอง พบว่าที่อุณหภูมิ 23 - 25 °ซ และมีอาหารเพียงพอกุ้งระยะหลังตัวอ่อนจะเติบโตได้ในน้ำที่มีความเค็ม 2-40 ‰ และอยู่รอด 90 - 100 ‰

วัตถุประสงค์

(Objective)

1. เพื่อศึกษาการทนต่อความเค็มระดับต่าง ๆ กันในระยะยาวของกุ้งแฉับวัยชวาระยะโตไม่เต็มวัย (Juvenile)
2. เพื่อศึกษามลของความเค็มต่ออัตราการเติบโตของกุ้งแฉับวัยชวาระยะโตไม่เต็มวัย (Juvenile)

วัสดุและวิธีการวิจัย

(Materials and Methods)

1. Collection of Specimens ingsหม่อมขาวไคจากนาถุ้งค้ำบล่องศิลา

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี วันที่ 20 มกราคม 2511 เวลาประมาณ 14.00-17.00 น. อุณหภูมิคนบ่อ 29.0 °ซ. ยี่วน้ำ 28.5 °ซ. โดยใช้แห่ตาถี่ขนาดประมาณ 7 x 7 มม. ซึ่งทอดแล้วจะถี่กึ่งขนาดประมาณ 5.00 มม. - 14.00 มม. Specimens ใต้งีง พลาสติกและสูบอากาศเข้าทุก ๆ 5 นาที แล้วนำมาบั้งทองทดลอง และ identify

2. Acclimatization เมื่อ identify แล้วเอากุ้งไป Acclimatize

ใน aquarium ในทองทดลอง โดยมีน้ำทะเลไหลผ่านตลอดเวลา น้ำทะเลที่ไหลผ่านมีความเค็ม 31 - 32.5‰. อุณหภูมิ ระหว่าง 26.0 - 28.5 °ซ. และให้อาหารโดยใช้หอยแมลงภู่นับเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดประมาณ 0.5 x 0.5 x 0.5 มม. acclimatize 3 วัน จึงนำมาทดลอง

3. ทดลองใช้ aquarium แก้ว 32 ใบ ขนาด 50 x 30 x 30 ซม. ปิดข้างด้วยกระดาษดำทั้งสี่ด้านรอบๆ aquarium ที่มีกระดาษดำย่นเต็มพื้นที่ของแก้ว น้ำทะเลที่ใช้เลี้ยงประมาณ 18.80 ลิตร ภายใน aquarium มีกระชังเล็กอยู่ aquarium ละ 4 ใบ ใน กระชังทำด้วยตะแกรงไนลอนเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 16 ซม. สูงประมาณ 30 ซม. มีฝาตะแกรงไนลอนเปิดก้นกึ่งกระชังออก และใต้งีงกระชังละ 3 ตัว การเลี้ยงใช้ความเค็มมี range กว้าง คือ ใช้ความเค็ม 0, 3, 6, 10, 13, 16

19, 23, 26, 32, 37, 42, 47, 52 และ 59 parts per thousand และใช้ aquarium หนึ่งต่อระดับหนึ่ง จำนวนที่เลี้ยงใช้ aquarium ละ 4 ตัว โดยใช้กุ้ง Juvenile P. merguensis ขนาดยาว 6.00 ซม. (± ไม่เกิน 15 มม.) วิธีทำกุ้งโดยใช้หลอดแก้วทดลองขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.5 ซม. ยาวประมาณ 15 ซม. ทอปลายมีกรวยพลาสติกครอบอยู่ (ตัดก้านกรวยออกเอาตรงรอยตัดสวมกับปากหลอดแก้วให้พอดี) หลอดแก้วที่มีกรวยพลาสติกนี้ใส่ในรูไม้กระบอกทำด้วยไม้ไผ่สูงประมาณ 25 ซม. ซึ่งกระบอกทำด้วยไม้ไผ่ไม่มีเนื้อไม้ที่ล่อลึงค้ำบล่องสำหรับค้ำค้ำ

เอาน้ำทะเลใส่หลอดแก้วให้ขึ้นถึงกรวยสัก $\frac{1}{5}$ ของกรวยจึงเอากุ้งจากที่ acclimatize ไว้ใส่ลงในกรวย (ใช้สวิงเล็กตักจาก aquarium ที่ acclimatize ไว้) ใช้นิ้วค่อย ๆ คั้นให้กุ้งเข้าไปในหลอดแก้ว แล้วยกหลอดแก้วจากกรวยออกไปโยนทิ้ง ค่อย ๆ เอียงหลอดให้น้ำไหลออกทีละน้อยจนหลอดเกือบอยู่ในแนวนอน ให้มีน้ำอยู่พอหลอดแก้วถึงโดยวัดจาก Tip of rostrum ถึง Tip of telson จัดเสร็จแล้วเอากุ้งใส่ในกระชังเล็กๆ ที่อยู่ใน aquarium แก้วแล้วปิดฝากระชัง ภายใน aquarium ทุกอันให้อากาศโดยเครื่องขึ้นอากาศ พบอากาศมาตามสายหลอดพลาสติกตลอดเวลา อุณหภูมิของน้ำที่เลี้ยงอยู่ระหว่าง 26 - 29°C

การเจริญบนน้ำทะเลที่มีความเค็มต่าง ๆ กัน ใช้เติมน้ำกลั่นสำหรับที่จะให้มีความเค็มต่ำลงและเค็มเกลือแกงบริสุทธิ์ สำหรับทำให้มีความเค็มสูงขึ้น ก่อนทดลองเลี้ยงต้องตรวจหาความเค็มของน้ำแต่ละ aquarium ก่อน

ข้าง ๆ ด้านนอกของ aquarium ทุกอัน จะชุกเอากระดานดำออกเป็นทางยาว กว้างจากก้นแนวนอน ทางนี้ยาวประมาณ 25 ซม. จากขอบล่างของ aquarium กว้างประมาณ 1 ซม. มีไว้สำหรับครูดับน้ำใน aquarium เมื่อเริ่มการทดลองใส่บักลงไป ถึงระดับใดก็เอาคินสอเขียนแถวขีดระดับน้ำเริ่มแรกไว้ ต่อไปจะมีการระเหยน้ำ ทำให้น้ำลดลงจากระดับน้ำเริ่มแรก ต้องคอยเติมน้ำกลั่นเพื่อรักษาระดับน้ำให้เท่าที่ขีดไว้เสมอ เพื่อให้มีความเค็มเปลี่ยนแปลงได้ การสังเกตระดับน้ำนี้กระทำทุกวันจากเวลา 06.00-21.00 น. โดยสังเกตดู 3 ชั่วโมง ต่อ 1 ครั้ง และจดอุณหภูมิทุกวัน

ผลการทดลอง

(Result)

การทดลองชุดที่ 1

ที่ความเค็ม 37-57 %. กุ้งตายหมดภายใน 3 วัน (Table 3.1) ที่ความเค็ม 0 %. (น้ำกลั่น) กุ้งตายภายใน 2 ชั่วโมง ความเค็ม 3 %. กุ้งตายหมดภายใน 2 วัน ความเค็ม 6 %. กุ้งจะตายหมดภายใน 10 วัน ที่ความเค็ม 10 %. กุ้งตายหมดภายใน 10 วัน ที่ความเค็ม 13-32 %. เป็นความเค็มที่ใช้เปรียบเทียบการเติบโต เพราะความเค็มระหว่างนี้กุ้งแพวัยซาวระยะ Juvenile จะตายน้อยกว่าความเค็มอื่น

ความเค็ม 13 %. ความยาวแรกเริ่มระหว่าง 6.00-6.10 เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม. ทดลองได้ 13 วัน กุ้งตายไป 2 ตัว เหลือขนาดความยาว 6.0 กับ 6.20 ซม. เหลือ 2 ตัว เฉลี่ยเป็น 6.15 ซม. การเจริญเติบโตที่ 13 % = .06 % ต่อวัน ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับ 28 วัน เป็น 6.12 ซม. (Table 1.1.3 ; 4.1)

ความเค็ม 16 %. ความยาวเริ่มแรก 6.00-6.10 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม. หลังจากทดลอง 17 วัน กุ้งตายไป 1 ตัว เหลือขนาดความยาว 6.10 -6.20 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.15 ซม. เหลือ 3 ตัว การเติบโตต่อวันเป็น 0.06 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับ 28 วัน เป็น 6.14 ซม. (Table 1.1.3 ; 4.1)

ความเค็ม 19 %. ความยาวเริ่มแรก 5.90-6.10 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม. ทดลองได้ 17 วัน กุ้งตายไป 2 ตัว เหลือความยาว 6.10 กับ 6.20 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.15 ซม. เหลือ 2 ตัว การเติบโตต่อวันเป็น 0.06 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับ 28 วัน เป็น 6.15 ซม. (Table 1.1.3 ; 4.1)

ความเค็ม 23 %. ความยาวเริ่มแรก 6.0-6.10 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม. ไม่มีกุ้งตายเลย ทดลองได้ 28 วัน กุ้งมีความยาว 6.60-6.98 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.72 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.39%. ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับ 28 วัน เป็น 6.71 ซม. (Table 1.1.3 ; 4.1)

ความเค็ม 26 %. ความยาวเริ่มแรก 6.0 - 6.1 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม.

กึ่งไม้ตายเลข หกลองโต 28 วัน กึ่งมีความยาว 6.6 - 7.0 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.75 ซม.
การเติบโตต่อวันเป็น 0.41 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับเวลา 28 วัน เป็น 6.65 ซม.
(Table 1.1.2, 4.1)

ความเต็ม 29 % ความยาวเริ่มแรก 6.0 - 6.1 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.05 ซม.
กึ่งไม้ตาย หกลองโต 28 วัน กึ่งมีความยาว 6.4 - 6.7 ซม. เฉลี่ยเป็น 6.52 ซม.
การเติบโตต่อวันเป็น 0.27 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณ สำหรับ 28 วัน เป็น 6.55 ซม.
(Table 1.1.2, 4.1)

ความเต็ม 32 % ความยาวเริ่มแรก 6.00 - 6.10 ซม. เฉลี่ย 6.02 ซม.
กึ่งไม้ตาย หกลองโต 28 วัน กึ่งมีความยาว 6.0 - 6.6 ซม. เฉลี่ยได้ 6.27 ซม. การ
เติบโตต่อวันเป็น 0.15 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณ เป็น 6.29 ซม. สำหรับการทดลอง
28 วัน (Table 1.1.2, 4.1)

การทดลองชุดที่ 2

ที่ความเค็ม 37 - 57‰. กุ้งตายหมดภายใน 3 วัน (Table 2.3) ที่ความเค็ม 0 ‰. กุ้งจะตายหมดภายใน 2 ชม. ความเค็ม 3 ‰. กุ้งตายหมดภายใน 1 วัน ความเค็ม 6 ‰. กุ้งตายหมดภายใน 10 วัน ความเค็ม 13 ‰. กุ้งตาย 3 ตัว ภายใน 17 วัน เหลือ 1 ตัว แต่ก็ stunt

ความเค็ม 16 ‰. ความยาวเริ่มแรก 6.00 ซม. ทดลองได้ 28 วัน ไม่มีกุ้งตาย ความยาว 6.20 - 6.40 ซม. ความยาวเฉลี่ย 6.25 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.19% ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับ 28 วันเป็น 6.23 ซม. (Table 1.2.3, 4.2)

ความเค็ม 19 ‰. ความยาวเริ่มแรก เฉลี่ยได้ 6.02 ซม. ทดลองได้ 28 วัน ได้ ความยาว 6.00-6.40 ซม. ความยาวเฉลี่ย 6.22 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.11 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับการทดลอง 28 วันเป็น 6.16 ซม. (Table 1.2.3, 4.2)

ความเค็ม 23 ‰. ความยาวเริ่มแรก 6.00-6.10 ซม. เฉลี่ย 6.02 ซม. ทดลองได้ 28 วัน มีความยาว 6.30-6.60 ซม. ความยาวเฉลี่ย 6.45 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.26% ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณสำหรับการทดลอง 28 วันเป็น 6.48 ซม. (Table 1.2.3, 4.2)

ความเค็ม 26 ‰. ความยาวเริ่มแรก 6.00-6.00 ซม. เฉลี่ย 6.00 ซม. ทดลองได้ 28 วัน มีความยาว 6.60-7.00 ซม. ความยาวเฉลี่ย 6.80 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.48 % ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณเป็น 6.69 ซม. (Table 1.2.2, 4.2)

ความเค็ม 29 ‰. ความยาวเริ่มแรก 6.00-6.00 ซม. เฉลี่ย 6.00 ซม. ทดลองได้ 28 วัน มีความยาว 6.50-6.80 ซม. เฉลี่ยได้ 6.70 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.42 ‰ ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณเป็น 6.68 ซม. (Table 1.2.2, 4.2)

ความเค็ม 32 ‰. ความยาวเริ่มแรก 6.00-6.10 ซม. เฉลี่ย 6.02 ซม. ทดลองได้ 28 วัน มีความยาว 6.10-6.50 ซม. เฉลี่ยได้ 6.32 ซม. การเติบโตต่อวันเป็น 0.18 ‰ ความยาวเฉลี่ยจากการคำนวณ เป็น 6.34 ซม. (Table 1.2.2, 4.2)

Table 1.1.1.Length of Juvenile P. merguensis per week experimental series I.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13 th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
57	6.1	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
52	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
47	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
42	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
37	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-

Table 1.1.2

Length of Juvenile *F. merguensis* per week, experimental series I.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
32	6.00	6.10	6.50	6.50	6.50
	6.10	6.40	6.40	6.40	6.40
	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00
	6.00	6.00	6.20	6.20	6.20
Average	6.02	6.12	6.27	6.27	6.27
29	6.00	6.00	6.30	6.30	6.40
	6.00	6.20	6.20	6.50	6.50
	6.10	6.30	6.30	6.60	6.70
	6.10	6.10	6.50	6.50	6.50
Average	6.05	6.15	6.32	6.47	6.52
26	6.00	6.30	6.60	6.60	6.60
	6.00	6.10	6.20	6.20	6.70
	6.10	6.10	6.50	6.70	7.00
	6.10	6.40	6.50	6.50	6.70
Average	6.05	6.22	6.45	6.50	6.75

Table 1.1.3.

Length of Juvenile P. merguensis per week, experimental series I.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
23	6.00	6.20	6.60	6.60	6.60
	6.10	6.40	6.50	6.70	6.98
	6.10	6.50	6.70	6.70	6.70
	6.00	6.40	6.50	6.60	6.60
Average	6.05	6.37	6.57	6.65	6.72
19	6.10	6.10	6.10	6.10	6.10
	6.00	6.10	6.20	6.20	6.20
	6.10	6.20	6.20	-	-
	5.90	5.90	-	-	-
Average	6.05	6.10	6.15	6.15	6.15
16	6.00	6.10	6.10	6.20	6.20
	6.05	6.10	6.10	6.20	6.20
	6.10	6.10	6.10	6.10	6.10
	6.00	6.10	6.10	-	-
Average	6.05	6.10	6.10	6.15	6.15
13	6.00	6.10	6.10	6.10	6.10
	6.10	6.10	6.10	6.10	6.20
	6.10	6.10	-	-	-
	6.10	6.10	-	-	-
Average	6.05	6.10	6.10	6.10	6.15

Table 1.1.4.Length of Juvenile P. longipennis per week, experimental series I.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
10	6.0	6.0	- -	-	-
	6.0	6.0	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
Average	6.02	-	-	-	-
6	6.0	6.0	-	-	-
	6.0	6.0	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
Average	6.05	-	-	-	-
3	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
Average	6.0	-	-	-	-
0	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
Average	6.07	-	-	-	-

Table 2.1.1

Average observed and calculated size of Juvenile P. merguensis at different salinities, experimental series 1.

Salinity %	Timeinterval (day)	Observed Mean Length (cm.)	Calculated Mean Length (cm.)
32	0	6.02	-
	7	6.12	6.15
	14	6.27	6.19
	21	6.27	6.29
	28	6.27	6.29
29	0	6.05	-
	7	6.15	6.19
	14	6.32	6.27
	21	6.47	6.42
	28	6.52	6.55
26	0	6.05	-
	7	6.22	6.23
	14	6.45	6.39
	21	6.50	6.61
	28	6.75	6.65

Calculated Mean Length derived from the formula :-

$$Y = a + b X \text{ or } L_t + l = a + b L_t$$

which $Y = L_t + l$ = Length at the end of time "t"

$X = L_t$ = initial Length.

a = intercept of Y axis.

b = intercept of X axis.

Table 2.1.2

Average observed and Calculated size of Juvenile P. merguensis
at different salinities, experimental series I.

Salinity ‰	Time interval (days)	Observed Mean length (cm.)	Calculated Mean length (cm.)
23	0	6.05	-
	7	6.37	6.37
	14	6.57	6.55
	21	6.65	6.67
	28	6.72	6.71
19	0	6.05	-
	7	6.10	6.10
	14	6.15	6.13
	21	6.15	6.15
	28	6.15	6.15
16	0	6.05	-
	7	6.10	6.09
	14	6.10	6.12
	21	6.15	6.12
	28	6.15	6.14
13	0	6.05	-
	7	6.10	6.09
	14	6.10	6.11
	21	6.10	6.11
	28	6.15	6.12

Table 4.1

Percentage of increasing in length of Juvenile P. merguensis
at various different salinities, experimental series I.

Salinity %	% of increasing in 28 days	% of increasing 1 day
32	4.15	0.15
29	7.77	0.27
26	11.57	0.41
23	11.07	0.39
19	1.65	0.16
16	1.65	0.06
13	1.65	0.06

Table 5.1

Growth equations in terms of length of Juvenile P. merguensis in experimental series I.

Salinity ‰	$Y = a + bX$
32	$Y = 2.4625 + 0.6111 X$
29	$Y = 0.9850 + 0.8613 X$
26	$Y = 0.5075 + 0.9474 X$
23	$Y = 2.9700 + 0.5634 X$
19	$Y = 3.3600 + 0.4545 X$
16	$Y = 3.0750 + 0.5000 X$

$y = a + bx$ = graph of linear.

$y = (lt + l)$ = length at a period of time

a = intercept of Y axis

b = intercept of X axis

$lt = X$ = initial length

$lt + l = Y$ = length at a period of time (or at the end of time -
" t ")

$$a = \frac{1}{n} (\sum Y - b \cdot \sum X)$$

$$b = \frac{ \sum EXY - EX \cdot \sum Y }{ \sum EX^2 - (\sum EX)^2 }$$

Table 1.2.1.

Length of Juvenile R. merguensis per week, experimental series 2

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
57	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
Average	6.0	-	-	-	-
52	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
Average	6.02	-	-	-	-
47	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
Average	6.05	-	-	-	-
42	6.1	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
Average	6.7	-	-	-	-
37	6.0	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
	6.1	-	-	-	-
	6.0	-	-	-	-
Average	6.02	-	-	-	-

Table 1.2.2.Length of Juvenile P. monguiliensis per week, experimental series 2.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th L.(cm.)	February 6th L.(cm.)	February 13th L.(cm.)	February 20th L.(cm.)
32	6.10	6.10	6.40	6.40	6.40
	6.00	6.10	6.50	6.50	6.50
	6.00	6.20	6.20	6.30	6.30
	6.00	6.00	6.00	6.10	6.10
Average	6.02	6.10	6.25	6.32	6.32
29	6.00	6.30	6.30	6.50	6.50
	6.00	6.00	6.40	6.50	6.70
	6.00	6.10	6.50	6.50	6.80
	6.00	6.40	6.40	6.70	6.80
Average	6.00	6.20	6.40	6.55	6.70
26	6.00	6.10	6.20	6.40	6.60
	6.00	6.20	6.20	6.60	6.90
	6.00	6.10	6.70	6.70	7.00
	6.00	6.20	6.30	6.30	6.70
Average	6.00	6.15	6.45	6.50	6.80

Table 1.2.3.Length of Juvenile P. merguensis per week experimental series 2.

Salinity %	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
23	6.00	6.10	6.10	6.30	6.30
	6.10	6.30	6.40	6.40	6.40
	6.00	6.20	6.20	6.50	6.50
	6.00	6.20	6.50	6.60	6.60
Average	6.02	6.20	6.30	6.45	6.45
19	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00
	6.00	6.20	6.20	6.30	6.40
	6.10	6.10	6.10	6.20	6.40
	6.00	6.10	6.10	6.10	6.10
Average	6.02	6.10	6.10	6.15	6.22
15	6.00	6.10	6.10	6.10	6.20
	6.00	6.10	6.10	6.20	6.20
	6.00	6.10	6.30	6.0	6.40
	6.00	6.10	6.20	6.20	6.20
Average	6.00	6.10	6.18	6.20	6.25
13	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00
	6.00	6.10	6.10	-	-
	6.00	6.10	-	-	-
	6.00	6.10	-	-	-
Average	6.00	6.05	-	-	-

Table 1.2.4.

Length of Juvenile P. merguionensis per week, experimental series 2.

Salinity ‰	January 23rd. L.(cm.)	January 30th. L.(cm.)	February 6th. L.(cm.)	February 13th. L.(cm.)	February 20th. L.(cm.)
10	6.00	6.00	-	-	-
	6.10	6.10	6.10	-	-
	6.10	6.10	-	-	-
	6.00	6.10	-	-	-
Average	6.05	6.07	-	-	-
6	6.00	6.00	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
	6.10	6.20	-	-	-
	6.10	6.60	-	-	-
Average	6.05	6.26	-	-	-
3	6.00	-	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
Average	6.00	-	-	-	-
0	6.10	-	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
	6.00	-	-	-	-
	5.90	-	-	-	-
Average	6.00	-	-	-	-

Table 2.2.1.

Average observed and calculated size of Juvenile P. berguensis
at different salinities, experimental series 2.

Salinity ‰	Time interval (days)	Observed Mean length (cm.)	Calculated Mean Length (cm.)
32	0	6.02	-
	7	6.10	6.14
	14	6.25	6.19
	21	6.32	6.30
	28	6.32	6.34
29	0	6.00	-
	7	6.20	6.20
	14	6.40	6.37
	21	6.55	6.55
	28	6.70	6.68
26	0	6.00	-
	7	6.15	6.20
	14	6.45	6.34
	21	6.50	6.64
	28	6.80	6.69

Table 2.2.2.

Average observed and calculated size of Juvenile P. merguensis
at different salinities, experimental series 2.

Salinity ‰	Time interval (days)	Observed Mean length (cm.)	Calculated Mean Length (cm.)
23	0	6.02	-
	7	6.20	6.21
	14	6.30	6.21
	21	6.45	6.38
	28	6.45	6.48
19	0	6.02	-
	7	6.10	6.10
	14	6.10	6.14
	21	6.15	6.14
	28	6.22	6.16
16	0	6.00	-
	7	6.10	6.10
	14	6.18	6.16
	21	6.20	6.22
	28	6.25	6.23

Table 4.2.

Percentage of increasing in Length of Juvenile P. merguensis
at various different salinities experimental series 2.

Salinity	% of increasing in 28 days	% of increasing in 1 day
32	4.98	0.18
29	11.66	0.42
26	13.29	0.48
23	7.14	0.26
19	3.22	0.11
16	4.16	0.15

Table 5. 2.

Growth equations in terms of length of Juvenile P. merguensis
in experimental series 2.

Salinity ‰	$Y = a + bX$
32	$Y = 2.0200 + 0.6850 X$
29	$Y = 0.8675 + 0.8900 X$
26	$Y = 0.3125 + 0.9821 X$
23	$Y = 2.3900 + 0.6347 X$
19	$Y = 3.3125 + 0.4648 X$
16	$Y = 2.1525 + 0.6586 X$

$Y = a + bX$ = graph of linear.

$Y = (lt + l)$ = length at a period of time

a = intercept of Y axis

b = intercept of X axis

$lt = X$ = initial length

$lt+l = Y$ = length at a period of time (or at the end of time "t")

$$a = \frac{1}{n} (\sum Y - b \cdot \sum X)$$

$$b = \frac{n \sum XY - \sum X \cdot \sum Y}{n \sum X^2 - (\sum X)^2}$$

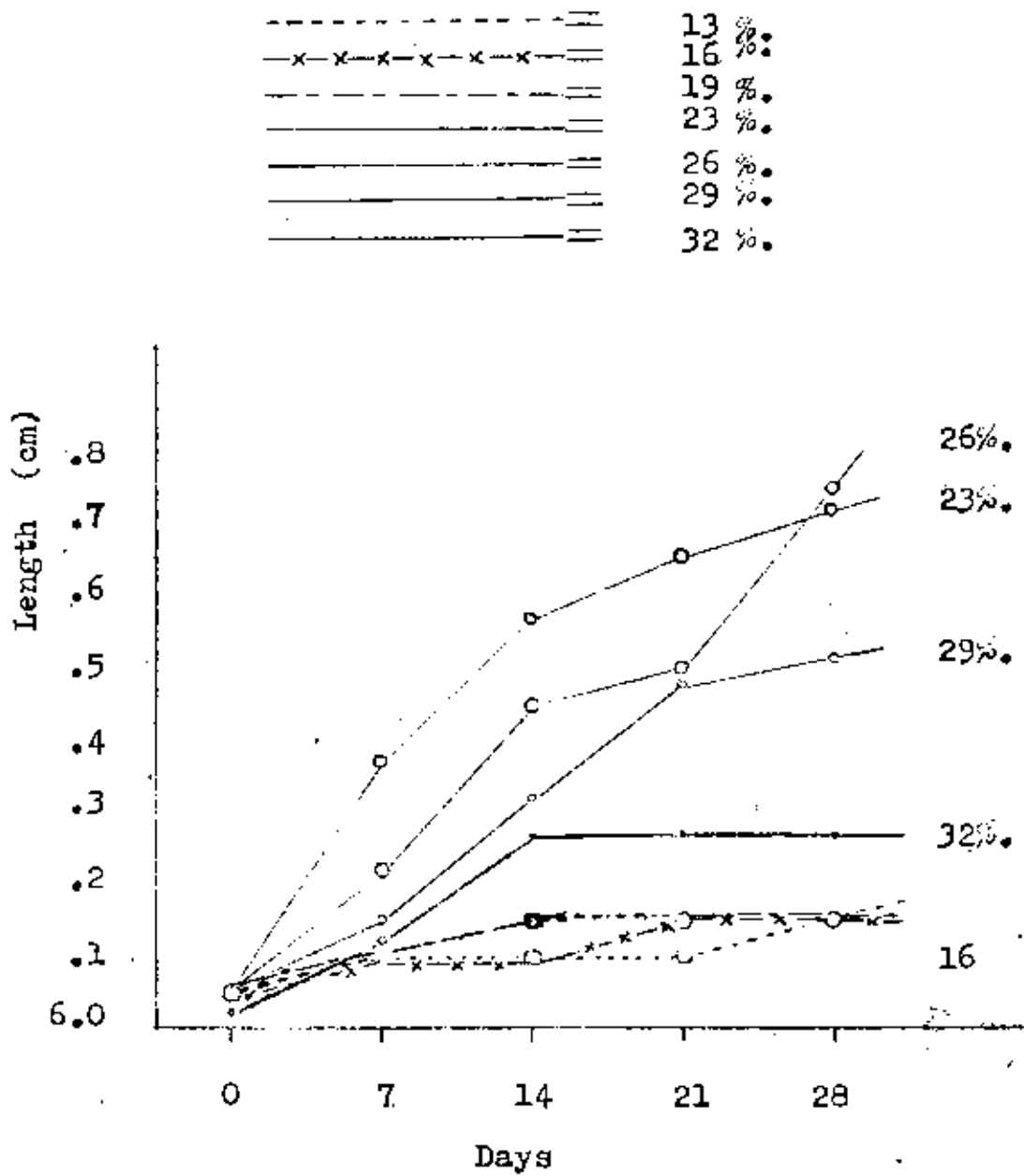

Figure 1.1 Growth in length of Juvenile *P. noronhaiensis* at different salinities, series 1

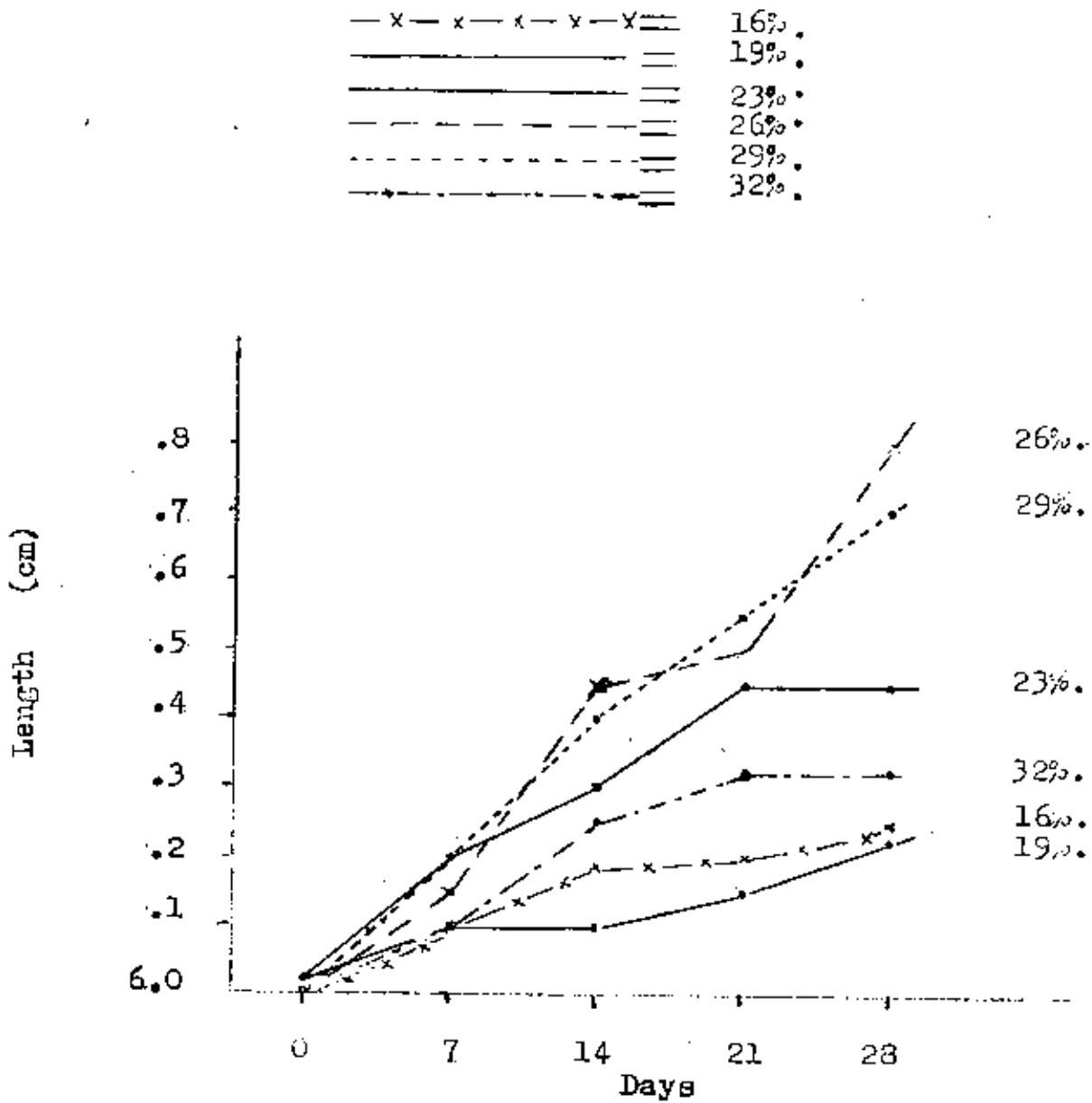

Figure 1.2 Growth in length of Juvenile P. longipennis at different salinity, series 2 .

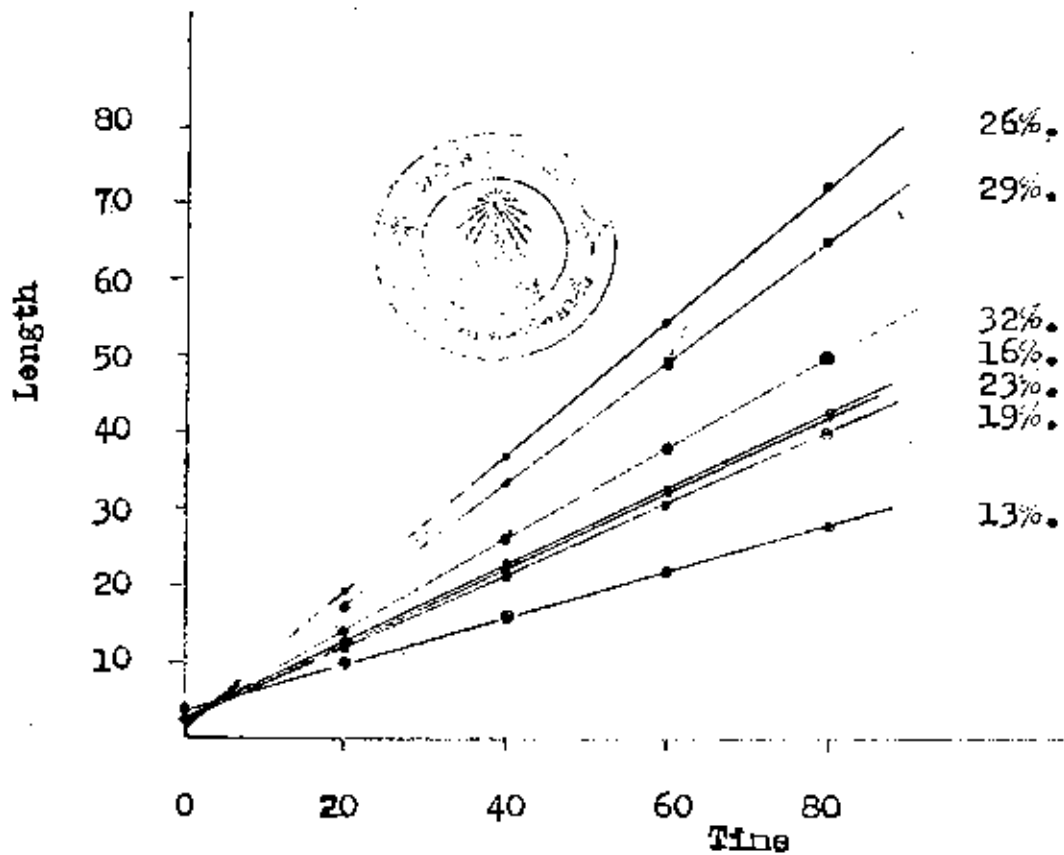

Figure 2.1 Comparison of growth of Juvenile P. peruvianus,
at different salinities.

series 1 , ($Y=a+bX$).

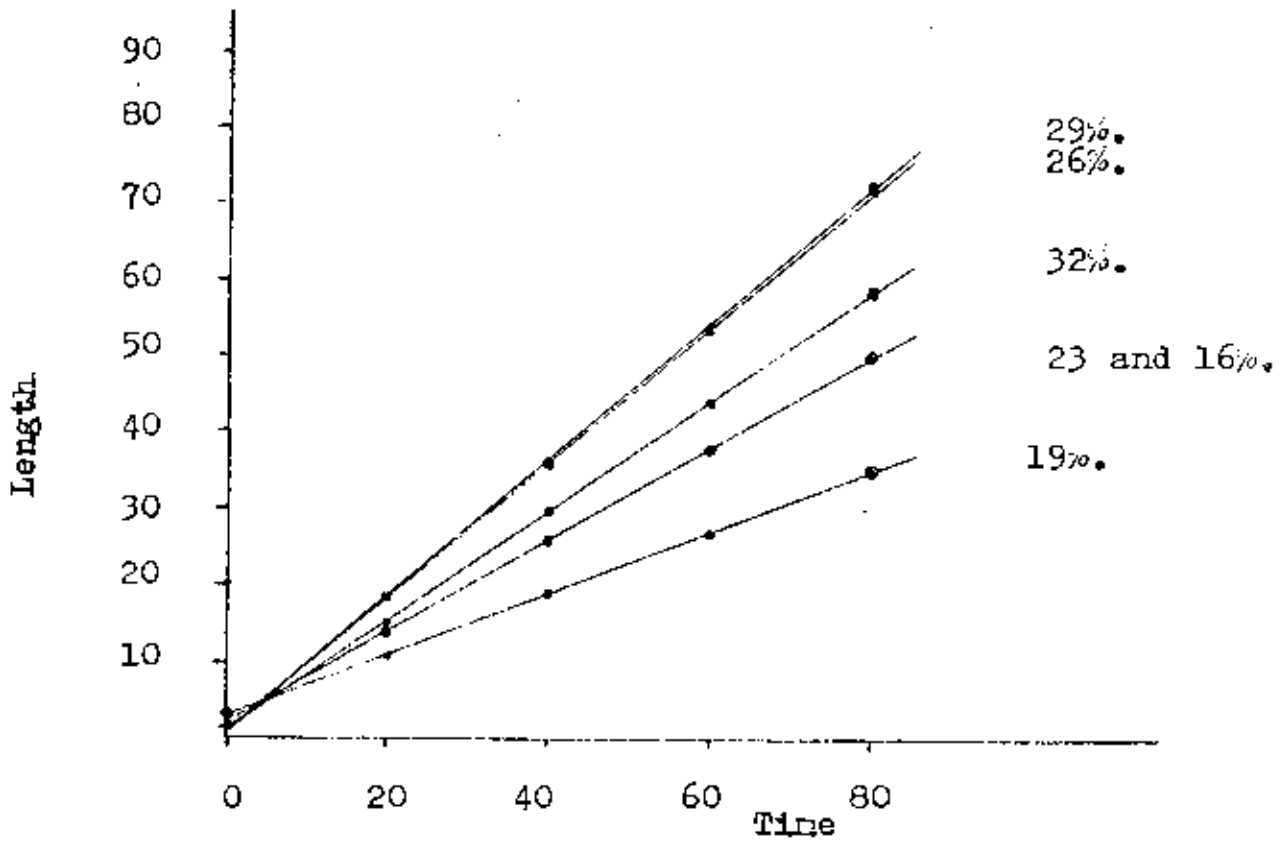

Figure 2.2 Comparison of Growth of Juvenile P. nerguiensis,
at different salinities ,series 2.($y = a + bx$)

○ = Length series 1
+ = Length series 2

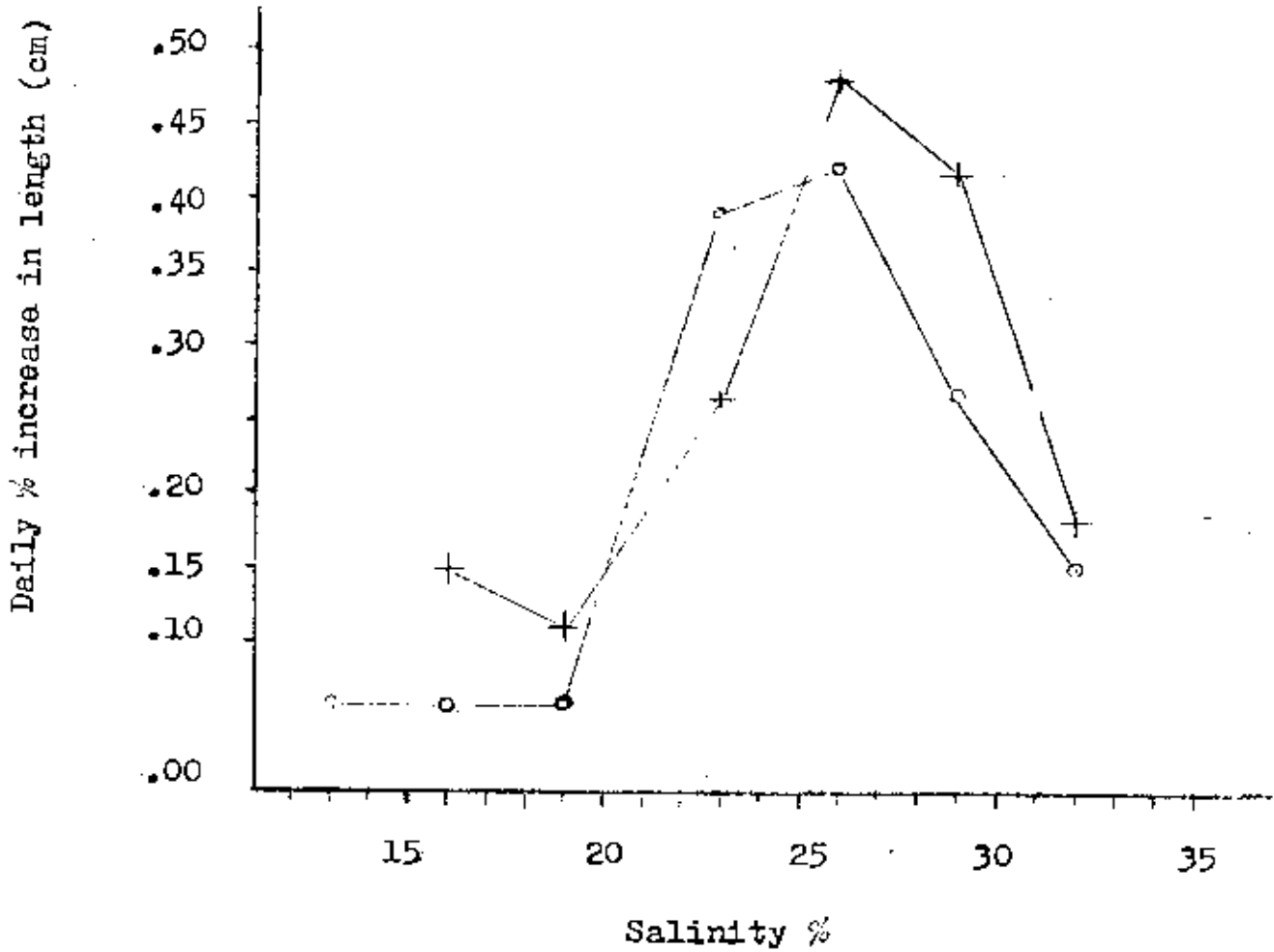

Figure 3 Daily percentage increment of Juvenile P. nerguensis, for 28 days

วิจารณ์

(Discussion)

การทดลองชุดที่ 1 อัตราการเจริญเติบโตมากที่สุดที่ 26% และอัตราการเติบโตต่อวันเป็น 0.41% อัตราการเติบโตที่รองลงมาได้แก่ที่ 29% และอัตราการเติบโตต่อวันเป็น 0.27%

การทดลองชุดที่ 2 อัตราการเติบโตมากที่สุดที่ 26 และ 29% ซึ่งที่ความเค็มทั้งสองนี้ อัตราการเติบโตเกือบไม่แตกต่างกัน จากการทดลองทั้งสองชุดจะเห็นได้ว่าอัตราการเติบโตที่ดีที่สุดของกุ้งแรมวัยชวขนาด 6.00 มม. เติบโตดีที่สุดที่ความเค็ม 26 กับ 29% Zein-Eldin, Z.P.

(1943b) ได้ทดลองเลี้ยงกุ้งสีน้ำจืด (*P. aztecus*) ระยะหลังตัวอ่อน พบว่ากุ้งสีน้ำจืดระยะนี้เติบโตดีและเติบโตเท่า ๆ กันในความเค็ม 2-40% และอยู่รอด 90-100% การที่ได้ผลดีกับ

Zein-Eldin อาจเป็นเพราะได้ทดลองกุ้งต่างระยะ (stage) และต่างชนิดกัน การศึกษาต่อไปควรศึกษาผลของความเค็มที่มีต่ออัตราการเติบโตของกุ้งแรมวัยชวระยะอื่น ๆ ด้วยจึงจะได้ผลดีขึ้นเพื่อเปรียบเทียบกับชนิดอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตน้ำ

ความแตกต่างกันในการเจริญเติบโตไม่ควรมีผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น อาหาร คุณภาพน้ำ แสง เพราะสิ่งเหล่านี้ อาจเลี้ยงทุกอย่างได้รับเท่ากันและความแตกต่างของเพศในเรื่องการเจริญเติบโตอาจทำให้การทดลองผิดเพี้ยนขึ้นที่ความยาวขนาด 6.0 มม. จะเห็นลักษณะเพศระยะแรก (Primary sexual character) ส่วนลักษณะเพศระยะที่สอง (Secondary sexual character) ยังไม่เกิดถ้าลักษณะเพศระยะที่สองเกิดจึงจะทำให้อัตราการเจริญเติบโตของกุ้งตัวผู้กับตัวเมียต่างกัน (Teissier, 1960) และการที่กุ้งตายในความเค็มระดับต่าง ๆ อาจเป็นเพราะกุ้งถูกบีบบังคับทางออสโมติก (Osmotic stress), (Prosser and Brown, 1961)

บทสรุป

(Summary and Conclusion)

1. การทดลองนี้เพื่อควบคุมของความเค็มของน้ำกรวด เติบโตของกุ้งแชบ๊วยขาวระยะโตไม่เต็มวัย (Juvenile *P. merguensis*)
2. กุ้งที่ทดลองได้จากนาทุ่ง ตำบลวังศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ใช้น้ำ 6.0 ซม. \pm 1 ซม.
3. กุ้งถูกแบ่งออกเป็น 2 การทดลองซึ่งเหมือนกันคือ ทดลองที่ความเค็ม 0, 3, 6, 10, 13, 16, 19, 23, 26, 29, 32, 37, 42, 47 และ 52% แต่ละอ่างเลี้ยง มีกุ้งอยู่ 4 ตัว อุณหภูมิระหว่าง 26.0-29.0 °C และ อาหารที่ให้เป็นหอยแมลงภู่น้ำจืด
4. รอยละของการเพิ่มความยาวตัววัน ในระยะ 30 วัน ได้คือที่ความเค็ม 13, 16, 19, 23, 26, 29 และ 32 %.
5. ความเค็มที่มีผลต่ออัตราการเติบโตของกุ้งโตไม่เต็มวัยอยู่ที่ความเค็มที่ 26 และ 29% กุ้งโตมากที่สุด
6. ที่ความเค็ม 0, 3, 6, 10, 37, 42, 47 และ 52% กุ้งจะคาบหมทภายในเวลา 2 ชม. 2 วัน 10 วัน, 17 วัน, 3 วัน, 2 วัน, 1 วัน, 12 ชม. และ 12 ชม. ตามลำดับ
7. บลจากการทดลองนี้แนะนำว่าควรเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยขาวระยะโตไม่เต็มวัย (Juvenile) ขนาด 6.00 ซม. ในความเค็ม 26 %.